

Sygnatura akt: V GC 1195/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 06 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Marta Karolak

po rozpoznaniu w dniu 06 marca 2019 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa L. S.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz powoda L. S. kwotę 4 400 zł (cztery tysiące czterysta złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 15 lutego 2018 roku do dnia zapłaty

2 zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 1195/18

UZASADNIENIE

Powód L. S. prowadzący gospodarstwo rolne w S. pozwem z dnia 28 marca 2018r. wniósł do Sądu Rejonowego w Kaliszu o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwoty 4.400 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 15 lutego 2018r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanym Umowę Kupna – Sprzedaży nr (...), na podstawie której zobowiązał się dostarczyć pozwanemu towar w postaci marchwi w ilości 100 ton w okresie od września 2017r. do grudnia 2017r. Pozwany zaś zobowiązał się do odebrania w/w towaru w ilości 100 ton, w ustalonym przez strony terminie oraz do zapłaty ustalonej ceny minimalnej w wysokości 0,22 groszy za kilogram marchwi. W dniu 5 listopada 2017r. powód zgłosił pozwanemu gotowość do dostarczenia towaru w postaci 100 ton marchwi. Pozwany zapewnił powoda o tym, że towar zostanie odebrany w następnym tygodniu. Do dnia 10 listopada 2017r. powód dokonał zbioru całego zamówionego przez pozwanego towaru, jednakże pozwany nie odebrał go zapewniając, że odbiór nastąpi w terminie późniejszym. Wielokrotne próby powoda i jego małżonki kontaktowania się w tej sprawie okazywały się bezskuteczne. Powód dokonał zabezpieczenia zebranej marchwi poprzez przykrycie jej agrowłókniną. Dopiero w dniu 7 stycznia 2018r. przedstawicielka pozwanego B. S. poinformowała telefonicznie powoda o możliwości dostarczenia towaru. W dniu 9 stycznia 2018r. powód dostarczył marchew, która jednakże po zbadaniu nie przeszła prób jakościowych i ostatecznie nie została odebrana przez pozwanego. Pismem z dnia 1 lutego 2018r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4.400 zł należnej powodowi z tytułu kary umownej określonej w §

7 Umowy Kupna – Sprzedaży nr (...), zgodnie z którym sprzedający może obciążyć kupującego karą umowną w przypadku nie odebrania towaru w uzgodnionym terminie z przyczyn niezależnych od sprzedającego. Wysokość kary umownej została określona w ten sposób, że stanowi ona 20 % wartości kwoty 22.000 zł (100 ton marchwi licząc po cenie minimalnej ustalonej w umowie na kwotę 0,22 złote).

Do pozwu załączono Umowę Kupna – Sprzedaży Nr(...) z dnia 12 maja 2017r. z deklaracją wekslową, wezwanie powoda do podania terminu dostawy z 5 stycznia 2018r., protokół z odbioru jakościowego marchwi próby, zdjęcia marchwi, wezwanie pozwanego do zapłaty kwoty 22.000 zł z dnia 1 lutego 2018r. z dowodem nadania i doręczenia

W dniu 9 kwietnia 2018r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Nakaz zapłaty stracił moc w wyniku wniesienia przez pozwanego w ustawowym terminie sprzeciwu od nakazu zapłaty. Sprzeciw został wniesiony co do całości nakazu. Pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że strony łączyła umowa kupna – sprzedaży nr (...) z dnia 12 maja 2017r., której przedmiotem była sprzedaż przez powoda na rzecz pozwanego marchwi w ilości 100 ton za cenę nie niższą niż 0,22 gr/k netto. Termin wykonania umowy został określony przez strony do 31 grudnia 2017r. Roszczenie powoda jest oczywiście bezzasadne i winno zostać oddalone albowiem powód w czasie rozmowy telefonicznej z pracownikiem pozwanego w dniu 4 stycznia 2018r. oświadczył, że marchew którą miał sprzedać pozwanemu sprzedał innemu odbiorcy. Pismem z dnia 5 stycznia 2018r. pozwany wezwał powoda do wykonania umowy, a w dniu 9 stycznia 2018r. powód dostarczył marchew, która nie spełniała norm jakościowych określonych w specyfikacji pozwanego z uwagi na liczne nadgnicia, które dyskwalifikowały surowiec. Do nieodebrania marchwi dostarczonej przez powoda w dniu 9 stycznia 2018r. doszło wyłącznie z winy powoda z uwagi na niespełnienie norm jakościowych surowca dostarczonego przez powoda. Powód był informowany o dacie przerobu marchwi przez pozwanego na początku stycznia 2018r. Pozwany nie ponosi winy za niewykonanie umowy, gdyż powód nie dostarczył marchwi spełniającej obowiązujące powoda normy jakościowe.

Do sprzeciwu załączono specyfikację surowca z datą obowiązywania 17.11.2015r. i notatkę służbową bez daty, sporządzoną przez B. S..

Doręczając odpis sprzeciwu od nakazu zapłaty Przewodnicząca zobowiązała pełnomocnika powoda do ustosunkowania się do jego treści w terminie dwutygodniowym.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda zaprzeczyła twierdzeniom pozwanego, że do niezrealizowania umowy doszło na skutek okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi powód. Powód dokonał na początku listopada 2017r. zbioru marchwi i zgłaszał pozwanemu wielokrotnie telefonicznie gotowość do dostarczenia towaru. Sprzedaży marchwi na paszę dokonał po odmowie jej odbioru przez pozwanego, uzyskując niską cenę. Na wskazane okoliczności złożył wnioski dowodowe, a do pisma załączył bilingi rozmów telefonicznych i rachunki za sprzedaż marchwi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód wraz z żoną K. S. prowadzą gospodarstwo rolne w Skrajni B.. Zajmują się produkcją warzyw i zwierząt. Od 2013r. współpracowali z pozwanym. Co roku zawierali z pozwanym „umowę kupna – sprzedaży”. Umowa z maja dotyczyła marchwi. 100 ton marchwi to bardzo dużo biorąc pod uwagę możliwości produkcyjne powoda. Gospodarstwo powoda jest o wielkości 20 hektarów. Oprócz tego w 2017r. powód hodował cebulę, pora i pietruszkę. 12 hektarów zwykle poświęcane jest na produkcję paszy dla bydła. Pozostałe 8 hektarów dzielone jest na produkcję warzyw. Marchew zajęła 2 hektary. Umowę w imieniu pozwanego zawarła pani D. S.. Zwykle pozwany proponował powodowi w umowach cenę rynkową. W 2017r. chcąc zachęcić dostawców po raz pierwszy wskazał cenę minimalną marchwi – 22 grosze za kilogram. Dla powoda było to korzystne. W poprzednich latach ceny rynkowe marchwi były dużo niższe nawet 15 groszy za kilogram. Powód z żoną byli gotowi podpisać umowę nawet na cenę rynkową. Umowę podpisywano co roku wiosną. Kiedy podpisywano umowę marchew była już zasiana. Siewu dokonuje się bowiem w kwietniu albo jak pozwalają na to warunki. Nasiona powód kupował sam. Z jednego hektara można wyprodukować 50

– 60 ton marchwi. We wcześniejszych latach powód sprzedawał każdą zaproponowaną ilość. W poprzednich umowach przewidziano minimalną ilość dostawy 80 ton. Za każdym razem przewidywano kary umowne.

Dowód: zeznania świadka K. S. (00:15:36 – 00:28:23 minuta

rozprawy z dnia 28.11.2018r.)

W dniu 12 maja 2017r. powód jako sprzedający oraz pozwany reprezentowany przez prezesa zarządu, jako kupujący zawarli Umowę Kupna – Sprzedaży nr (...), której przedmiotem była sprzedaż marchwi rok produkcji 2017, o minimalnej ilości dostawy 100 ton, termin dostawy wrzesień, grudzień. W uwagach zawarto określenie „marchew kostkowa”. W § 2 umowy wskazano, że sprzedający zobowiązuje się dostarczyć marchew na własny koszt do siedziby kupującego, znajdującej się w K. przy ul. (...). W § 3 zastrzeżono, że przedmiot zakupu powinien odpowiadać warunkom norm jakościowych określonych w załączniku nr 1. Jakość dostarczonych produktów miała być oceniana przez przedstawiciela kontraktującego w momencie dostarczenia towaru. Kupujący zobowiązał się do odebrania od sprzedającego przedmiotu zakupu pod warunkiem przestrzegania przez sprzedającego uzgodnionej ilości dostaw, czasu dostaw i wymaganej ilości. W § 4 strony ustaliły cenę minimalną zakupu na kwotę 0,22 gr za kilogram, a w § 5 warunki i terminy zapłaty. W § 6 wskazano, że umowa została zawarta na czas określony – w 2017r. W § 7 zastrzeżono natomiast, że w razie niewykonania lub nienależytego wykonania umowy (niedotrzymania przedmiotu umowy w uzgodnionej ilości, jakości oraz terminie) sprzedający zapłaci kupującemu karę umowną w wysokości 20% wartości zakupu. Jeżeli umowa zostanie wykonana częściowo karę umowną nalicza się od wartości przedmiotu części niewykonanej. **Taką samą karą sprzedający może obciążyć kupującego w przypadku nie odebrania towaru w uzgodnionym terminie z przyczyn niezależnych od sprzedającego.** W § 9 wskazano, że do odpowiedzialności za wady fizyczne przedmiotu zakupu stosuje się przepisy o rękojmi przy sprzedaży rzeczy. W § 10 umowy wskazano sytuacje dotyczące producenta, rozumiane jako siłę wyższą i nadzwyczajne okoliczności, które zwalniały go z odpowiedzialności za naruszenie obowiązków wynikających z umowy.

Dowód: Umowa Kupna – Sprzedaży nr (...) z 12.05.2017r. (k. 18 – 22

akt)

Załącznikiem do umowy była zatwierdzona podpisami stron specyfikacja surowca (...). Jako cechy dyskwalifikujące całą partię wskazano zmarznięcie, zaparzenie, zapleśnienie, obcy smak i zapach, pozostałości środków ochrony roślin.

Dowód: specyfikacja surowca (...) (k. 48 – 51 akt)

Powód uzgodnił wszystko z pozwanym telefonicznie i zasiał marchew, a dopiero później w maju doszło do podpisania umowy. Powód zawsze rozmawiał z panią B. D.. Pierwszy raz pozwany zaproponował powodowi cenę minimalną wynoszącą 22 grosze za kilogram, co było dla powoda bardzo korzystne. Rok wcześniej otrzymał 16 groszy za kilogram. Specjalnie kupił kombajn do zbioru marchwi, dzięki czemu można było już dokonać selekcji marchwi dobrej jakości i tylko taka zostawała umieszczona w przymie. W połowie października, jeszcze przed zbiorami, żona powoda zadzwoniła do pozwanego informując, że będą kopać marchew i dowiedziała się, że pozwany na razie marchwi nie przerabia, ale będą to robić w najbliższym czasie. Marchew była przechowywana na podwórku. Powód lub jego żona dzwoniли do pozwanego bardzo często, ale pani B. przestała odbierać telefony.

Dowód: zeznania powoda (00:23:00 – 00:39:44 minuta rozprawy z dnia

6.03.2019r.)

B. S. rocznie zawiera około 200 umów. Razem z kierowniczką B. P. muszą zapewnić produkcję. Pozwany przerabia 50 ton surowca na dobę. Umowa jest standardowa więc umawia się tylko na ilość. Ceny minimalne narzucane są rolnikowi, są one zatwierdzane przez dyrektora i prezesa pozwanego. Rolnicy sami deklarują jaką ilość chcą wyprodukować. Powód należy do rolników, z którymi pozwany współpracuje od kilku lat. Rolnicy są telefonicznie powiadamiani o możliwości dostawy. Plan produkcji jest układany na dziesięć dni do przodu. Gdy B. S. dzwoniła

do powoda między październikiem i listopadem to powiedział, że ma jeszcze inne prace w polu. Powód nie był powiadamiany o planie dostaw. Jest to plan wewnętrzny pozwanego. Powiadamiani są tylko rolnicy, z którymi pozwany umawia się na dostawę.

Dowód: zeznania świadka B. S. (01:03:18 –

01:27:32 minuta rozprawy z dnia 28.11.2018r.)

Jedynym warunkiem odnośnie marchwi, była odmiana pozwalająca na pokrojenie jej w kostkę. Nie zakazywano używania nawozów. W trakcie wzrostu była opryskiwana przeciwko robakom. Specyfikacja surowca była nie zmieniona od 2015r. Rok 2017 był trudny do produkcji warzyw ponieważ ciągle padało. Marchew potrzebuje 90 dni wegetacji aby urosnąć. We wrześniu marchew już miała wymaganą średnicę korzenia 3,5 cm. Marchew zbierana jest pod koniec października do połowy listopada. Powód czekał na telefon od pozwanego. K. S. dzwoniła do pozwanego i B. S. powiedziała, że pozwany przerabia najpierw brokuły i kalafiora a marchew zacznie przerabiać później. Zbiór rozpoczęto po Wszystkich Świętych i marchew układano na pryzmie. W połowie listopada K. S. zadzwoniła z informacją, że marchew jest wykopana i może być dostarczona do pozwanego. Na placu pozwanego leżała wtedy marchew, co oznacza, że okłamywano powoda twierdząc, że pozwany nie przerabia w danym momencie marchwi. Znajomy powoda również widział na placu pozwanego marchew. K. S. dzwoniła wielokrotnie do B. S. ale ona nie odbierała telefonów. Powód przyjeżdżał do pozwanego kilka razy i rozmawiał z panią D. i z panem G.. Dowiedział się, że marchew nie będzie odebrana do końca grudnia. Powód z żoną zabezpieczyli marchew przed mrozami agrowłókniną. Ani powód ani pozwany nie dysponują przechowalnią. Warzywa wysypywane są na placu. Pozwany obiecywał, że odbierze marchew i ciągle przesuwał termin odbioru. W przerwie między Ś. a Nowym Rokiem przyszły temperatury powyżej 10 stopni C.. Marchew nie była zepsuta ale pojawił się biały nalot, mimo że do końca grudnia marchew była jeszcze w dobrym stanie. W 2017r. cena rynkowa wynosiła 14 – 15 groszy za kilogram i zdaniem żony powoda pozwany kupił marchew w niższej cenie i dlatego nie odebrał jej od powoda.

Dowód: zeznania świadka K. S. (00:28:23 – 00:56:47

minuta rozprawy z dnia 28.11.2018r.)

Powód i jego małżonka inicjowali połączenia telefoniczne do pozwanego w dniach 16 października 2017r., 17 listopada 2017r., 20 listopada 2017r., 23 listopada 2017r., 27 listopada 2017r., 5 grudnia 2017r., 6 grudnia 2017r., 8 grudnia 2017r., 12 grudnia 2017r. i 4 stycznia 2018r.

Dowód: rachunki szczegółowe – połączenia wykonane w kraju (k. 76 – 88

akt)

W grudniu marchew była przerabiana przez pozwanego. B. S. ustalała kto i kiedy miał przywieźć towar. Powód i J. G. w spokojnej rozmowie zgodzili się na styczniowy termin dostawy. Powód nie informował, że towar ulega zepsuciu.

Dowód: zeznania świadka J. G. (02:00:00 – 02:06:11 minuta

rozprawy z dnia 28.11.2018r.)

Na zdjęciach wykonanych w dniu 4 stycznia 2018r. znajduje się marchew pokryta zielonym nalotem.

Dowód: zdjęcia marchwi z dnia 4.01.2018r. (k. 28 – 30 akt)

Pismem z dnia 5 stycznia 2018r. pozwany reprezentowany przez B. S., powołując się na umowę kupna sprzedaży nr (...) z dnia 12 maja 2017r., tj. dotyczącą zakupu marchewki – 100 ton i po uzgodnieniach ustnych z dyrektorem zakładu (...) z dnia 15 grudnia wezwał powoda do podania terminu dostawy surowca.

Dowód: pismo pozwanego do powoda z dnia 5 stycznia 2018r.(k. 23 akt)

W dniu 9 stycznia 2018r. pracownica D. Kontroli Jakości pozwanego sporządziła protokół z odbioru jakościowego marchwi – próby. W konkluzji protokołu stwierdziła, że próba marchwi świeżej z przeznaczeniem na kostkę lub słupki, dostarczona w dniu 9 stycznia 2018r. przez pana S. nie spełnia wymagań jakościowych zakładowej specyfikacji na marchew świeżą. Posiada cechy dyskwalifikujące całą partię surowca – zapleśnienie, szczególnie na powierzchni cięcia. Stwierdzono, że towar nie nadaje się do produkcji.

Dowód: protokół z odbioru jakościowego marchwi (...) z

9.01.2018r. (k. 24 – 25 akt)

Marchew była zgniła. Nie nadawała się do dalszego przerobu. Przed wydaniem opinii K. Ł. konsultowała się z dyrektorem technicznym J. G. i B. S.

Dowód: zeznania świadka K. Ł. (01:30:18 – 01:38:21 minuta

rozprawy z dnia 28.11.2018r.)

W dniu 9 stycznia 2018r. powód sprzedał Grupie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce Komandytowej w (...) 320 kg marchwi za cenę 5 groszy za kilogram, łącznie za kwotę 1.066 zł. W dniu 17 stycznia 2018r. powód sprzedał 10.380 kg za cenę 4 grosze za kilogram, łącznie za kwotę 415,20 zł, w dniu 18 stycznia 2018r. 10.780 kg za cenę 4 grosze za kilogram, w dniu 19 stycznia 2018r. 10.320 kg za cenę 4 grosze za kilogram, łącznie za kwotę 412,80 zł. W dniu 30 stycznia 2018r. powód sprzedał 9.380 kg marchwi za cenę 4 grosze za kilogram, łącznie za kwotę 375,20 zł.

Dowód: rachunki (dokumenty magazynowe) wystawione przez Grupę (...)

Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością Spółkę Komandytową w

N. (k.89 – 91 akt)

Na początku stycznia J. B. kupił od powoda marchew dla zwierząt na paszę. Marchew ta nadawała się na paszę po oczyszczeniu. Zapłacił 5 groszy za kilogram. Kupił maksymalnie dwie przyczepy, czyli 10 ton. Wiele razy rozmawiał z powodem na temat tej marchwi. Wiedział od niego, że pozwany nie chce jej odebrać. Marchew była prawidłowo zabezpieczona, ale w ten sposób może być przechowywana przez miesiąc, najwyżej dwa miesiące.

Dowód: zeznania świadka J. B. (00:16:31 – 00:23:00 minuta

rozprawy z dnia 6.03.2019r.)

W dniu 1 lutego 2018r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 22.000 zł wynikającej z niewywiązania się z postanowień umowy kupna – sprzedaży nr (...) zawartej w dniu 12 maja 2017r. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania na wskazany rachunek pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 1.02.2018r. z dowodem nadania i

doręczenia (k.31 – 35 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadków K. S., B. S., K. Ł., J. G., J. B. oraz powoda.

Sąd na podstawie art. 302 § 1 k.p.c. ograniczył dowód z zeznań stron do przesłuchania powoda albowiem, pozwany nie stawiał się na rozprawie mimo prawidłowego wezwania.

Sąd nie dał wiary w prawdziwość sporządzonej bez daty przez B. S. notatki służbowej. Treść notatki nie została potwierdzona zeznaniami autorki, kiedy była przesłuchiwana jako świadek po odebraniu przyrzeczenia.

Sąd zważył co następuje:

Powoda oraz pozwanego łączyła umowa kontraktacji, przez którą producent rolny zobowiązuje się wytworzyć i dostarczyć kontraktującemu oznaczoną ilość produktów rolnych określonego rodzaju, a kontraktujący zobowiązuje się te produkty odebrać w terminie umówionym, zapłacić umówioną cenę oraz spełnić określone świadczenie dodatkowe, jeżeli umowa lub przepisy szczególne przewidują obowiązek spełnienia takiego świadczenia (art.613 §1 kodeksu cywilnego).

Postępowanie dowodowe wykazało, że powód wytworzył marchew zgodnie z umową z pozwanym i w ilości deklarowanej w umowie, o czym świadczą rachunki z tytułu sprzedaży marchwi na paszę oraz zeznania świadków J. B., K. S. i powoda. Postępowanie dowodowe wykazało również, że powód deklarował wielokrotnie chęć dostarczenia marchwi od połowy listopada do połowy grudnia. W tym celu, wbrew zasadom współpracy, które zobowiązywały rolnika do oczekiwania na telefoniczną informację o dniu dostawy, sam wielokrotnie wykonywał połączenia telefoniczne a nawet osobiście jeździł do pozwanego prosząc o wyznaczenie daty dostawy. Data dostawy, co oczywiste, ze strony powoda była uwarunkowana datą zbioru. Powód poinformował pozwanego w październiku, kiedy nastąpi zbiór marchwi, a następnie na początku listopada, że gotowy jest marchew dostarczyć. W § 3 umowy przewidziano, że pozwany zobowiązuje się do odebrania od sprzedającego przedmiotu zakupu pod warunkiem przestrzegania przez sprzedającego uzgodnionej ilości dostaw, czasu dostaw i wymaganej ilości. Do uzgodnienia dostaw jednak nie doszło z winy pozwanego. Przedstawicielka pozwanego zwlekała z podjęciem decyzji w tym zakresie, a nawet unikała odbierania telefonów od powoda. Pozwany nie udowodnił jakoby powód sprzedał marchew innemu podmiotowi. Niekwestionowana przez pozwanego wizyta powoda w grudniu 2017r. w siedzibie zakładu i interwencja u dyrektora zakładu (...) potwierdza, że powód wykonał swoje obowiązki wynikające z umowy prawidłowo. Pozwany nie określił natomiast wbrew umowie uzgodnionej ilości dostaw, czasu dostaw i wymaganej ilości. Wezwanie powoda do podania terminu dostawy dopiero w dniu 5 stycznia 2018r. było niezgodne z umową. Pozwany miał wiedzę o terminie zbioru i że nie jest dopuszczalne zbyt długie przechowywanie marchwi w warunkach jakimi dysponował powód. Taki sposób przechowywania był dopuszczalny jedynie przez miesiąc w łagodniejszych warunkach pogodowych. Dodatkowo, możliwe do przewidzenia w okresie zimowym wahania temperatur doprowadziły do zniszczenia zbioru.

Obowiązkiem pozwanego był odbiór wyprodukowanej przez powoda marchwi. Obowiązku tego pozwany nie wykonał z własnej winy. Odpowiedziany jest więc za szkodę, którą poniósł powód z tego tytułu w oparciu o treść art. 471 k.c.

Powód nie miał jednak obowiązku wykazywania wysokości szkody. W § 7 umowy strony zastrzegły możliwość nałożenia na pozwanego kary umownej w wysokości 20 % wartości zakupu w przypadku nie odebrania przez niego towaru w uzgodnionym terminie z przyczyn niezależnych od powoda. Taką karę pozwany miał obowiązek zapłacić powodowi w terminie wskazanym w wezwaniu do zapłaty z dnia 1 lutego 2018r.

Powód miał również prawo domagać się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wymagalności wskazanego w wezwaniu do zapłaty. Jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążył nimi w całości przegrywającego spór pozwanego. Na koszty te składa się opłata sądowa w wysokości 100 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w kwocie 900 zł w oparciu o § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

SSR Magdalena Berczyńska-Bruś